

[Ole Donner]

at der kommer 6-8 sider vejledning om, hvordan man skal udfylde det pågældende skema. I dag kender man jo alle skatteydere; man ved, om de bor i eget hus eller de bor i lejlighed; man ved, om de gifte eller ugifte. Hvorfor i alverden skal de have alle disse rubrikker til gennemlæsning, som de overhovedet ikke har brug for? Hvorfor bruger man ikke moderne teknologi noget mere inden for skattevæsenet? Man kunne nøjes med at udskrive det i et brev til den pågældende med oplysning om, hvilke oplysninger man har på den pågældende skatteyder, og så kan skatteyderen svare, hvis der er ting, der skal rettes.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han er bekendt med det nye forslag, treien-eren, som kommer fra skatteankenævnene og revisorerne. Jeg mener, vi er kommet så langt nu, at vi må til at forenkle systemet. Det er urimeligt, at folk skal have en jurist- eller revisoruddannelse for at udfylde et ganske almindeligt skema, som kommer fra skattevæsenet.

Jeg mener, ministeren bør lade dette forslag behandle meget grundigt i udvalget. Såfremt vi ikke bliver færdige med det før sommerferien, så lad os vente med at vedtage det til efteråret, således at vi får mulighed for at gå det grundigt igennem. Jeg mener, tidspunktet er inde til, at man nu virkelig forenkler disse ting og bruger den teknologi, der er til rådighed, hvorved man kan nøjes med at tilstille skatteyderen de spørgsmål, der er relevante for den pågældende.

Elisabeth Arnold (RV):

Man kan ikke andet end tilbageholde et lille smil, når man ser, at dette her skal være en reform. Jeg må sige, at inflationen har grebet om sig, om ikke i det økonomiske liv så i hvert fald i brugen af ord.

At dette skulle være en selvangivelsesreform, er altså nu et faktum, og vi fra Det Radikale Venstre kan støtte denne reform. Når man vil være en stor skattereformator, skal man altså indføre et oplysningskort og så et par år efter afskaffe det igen; så er den reform klaret. Det synes jeg er udmærket, hr. skatteminister. Vi skal nok tilslutte os lovforslaget så hurtigt som muligt. Vi synes, det er en fornuftig idé.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som den sidste ærede ordfører har også jeg bemærket ordet reform, og jeg kunne have lyst til at gøre mange semantiske overvejelser over, hvilke kriterier man i grunden kan og bør opstille, før man taler om en reform.

Jeg er kommet til den konklusion efter at have læst forslaget, at man så ikke behøver at opstille ret mange kriterier, før man kan sige, at her foreligger en reform. Det siger lidt om, hvordan ordenes indhold kan blive ændret gennem tiden, hvordan alt – næsten det at rette et komma – kan ende med at blive en reform. Det er en interessant semantisk overvejelse.

Når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at den reform, som der er lagt op til her, kan mit parti godt tilslutte sig. Vi tror ikke, det får en skelsættende betydning inden for den danske skattelovgivning eller administration, men vi synes, at det, der siges her, er rimelig hensigtsmæssigt, og denne hensigtsmæssighed vil vi gerne bidrage til ved at tilslutte os.

Jeg mener ikke, at denne reform vil nødvendiggøre de mange og dybtpløjende udvalgs møder i Skatteudvalget, men måske tager jeg fejl, så også denne reform vil nødvendiggøre indtil flere samråd osv. Fremtiden må afsløre det, men vi er velvillige over for reformen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne understrege, at allerede i 1988, da vi vedtog princippet om den såkaldte fortrykte selvangivelse, blev det gjort klart, at den – og det vil jeg godt kalde en reform af selvangivelsen, som dengang blev besluttet – skulle gennemføres i to trin. Første trin tog vi i 1988, og nu lægger vi op til at gennemføre andet trin.

Hvad er filosofien i selvangivelsesordningen, sådan som den blev indført i 1988? Filosofien var simpelt hen at komme væk fra det gamle umyndiggørende og formynderiske system, hvor vi havde en selvangivelse med gule felter. Jeg tror, at alle kan huske, hvordan den gamle selvangivelse så ud. Det var selvangivelsen med gule felter, der blev sendt ud i januar måned, og så blev skatteyderne bedt om at udfylde selvangivelsen og underskrive selvangivelsen undtagen lige præcis de gule felter.

De gule felter dækkede over, at her havde skattevæsenet nogle tal, men den stakkels skatteyder vidste ikke, hvilke tal der gemte sig bag de gule felter. Det var det formynderiske og umyndiggørende system: Man bad skatteyder-